

[Ragnhild Andersen.]

regeringspartiet er sprunget fra det standpunkt, det tog i skitsen for 2 $\frac{1}{2}$ år siden, nemlig at renten bør være den samme over hele landet. Det var et rigtigt og velovervejeth standpunkt, socialdemokratiet dengang tog. Hvorfor har endvidere den ærede radikale ordfører, hr. Svend Jørgensen, ikke svaret mig på mit spørgsmål vedrørende det radikale parti, der under valgkampen erklærede sig for tilhænger af ophævelsen af zonegrænserne? I dag står såvel den højtærede minister som det ærede medlem her og siger, at vi må først have resultatet af statistisk departementsundersøgelse, og beklager, at vi ikke kan komme i gang, før vi har fået dette resultat.

Jeg er uenig med de to partier og synes, de skylder os en forklaring på, at de tager standpunkt til et stort og betydningsfuldt spørgsmål og så springer fra, når spørgsmålet kommer til behandling i folketinget. Det skal dog i sandhedens interesse siges, at det ærede medlem hr. Svend Jørgensen erklærede, at folkeforsikringskommissionens færdiggørelse af arbejdet ikke kunne afhænge af, at undersøgelsen blev tilendebragt.

Jeg beklager, at den højtærede socialminister afviser det lovforslag, mit parti her har lagt på tingets bord. Jeg har noteret mig de bemærkninger, den højtærede socialminister fremsatte om folkeforsikringskommissionens arbejde. Det er naturligvis ganske rigtigt, som ministeren siger, at mit parti er rede til at forhandle i folkeforsikringskommissionen, og at vi vil bestrebe os på, hvad der under hele kommissionsarbejdet har været vor hensigt, at finde frem til et grundlag, hvorom der kan blive den størst mulige enighed. Men den højtærede socialminister sagde også ved første behandling og igen i dag, at vi skal forhandle og forhandle. Det er vi rede til, men når vi skal have tid til at forhandle, og når socialdemokratiets forslag, der skulle komme som et resultat af de fornede overvejelser, partiet måtte have foretaget angående de andre partiers forslag, endnu ikke er lagt på kommissionens bord, så må den højtærede minister indrømme, at vi ikke altemens kan lade de gamles problemer stadigvæk være de gamles problemer, men må opfylde nogle af de løfter, der er givet dem år efter år. Det er mit partis opfattelse,

at man bør gøre det, og det er ikke nogen tilfældighed, at vi har fremsat vort forslag, som vi har gjort det, idet vi gik ud fra, at det dækkede synspunkter, som der skulle være et stort flertal for her i salen. Alle partier har talt til fordel for spørgsmålet om udligningen, men tre partier har lovet at gennemføre udligningen fuldtud. Dernæst er der spørgsmålet om de 200 kr. til enlige og de 300 kr. til ægtepar. Alle partier har omgæedes med tanken om varige forbedringer for rentemodtagerne, men tre partier i denne sal har rent konkret lovet rentemodtagerne at gennemføre sådanne forbedringer. Vi mener derfor, det er urimeligt at blive ved at udsætte og udsætte dem. Vi skal gøre, hvad vi kan i folkeforsikringskommissionen for at nå til et positivt resultat, men for at vi kan få et forhandlingsgrundlag, må regeringens forslag komme frem, og vi bør ikke vente med at give rentemodtagerne forbedringer af den grund. Det forslag, mit parti har fremsat, bør derfor også gennemføres her i dag sammen med socialministerens forslag, og jeg opfordrer endnu en gang til, at man stemmer for begge forslagene.

Søren Andersen: Den højtærede minister mente ikke, at mit parti havde været interesseret i zoneudligningen tidligere. Vi har imidlertid sammen med det konservative folkeparti, medens vore partier havde regeringen, gennemført betydelige forbedringer for rentemodtagerne, der bl. a. fik lov at tjene noget mere, inden der blev trukket fra i deres rente. Vi har også tit medvirket til, at renten blev pristalsreguleret, så rentemodtagerne ikke behøvede at vente på en forhøjelse af renten, men naturligvis bestemmer vi selv, i hvilken rækkefølge vi ønsker at de sociale forbedringer, altså også for rentemodtagerne, skal foregå.

Grundlaget for de sidste bemærkninger i min tale var bl. a. de udtalelser, som den højtærede socialminister fremsatte på rentemodtagernes landsmøde, samt den strid, der i nogen måde blev ført mellem det ærede medlem hr. Svend Jørgensen og ministeren om, hvem der skulle have æren for de sidste år indførte forbedringer. Jeg havde aldrig troet, at vi her i den grad skulle nævne de enkelte partiers fortjenester, men